

ŽUPANOV UVODNIK

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Ljudje pričakujemo, da bo življenje zmeraj lepše in boljše. Predvsem starejši lahko povedo, da je življenje sestavljeno iz vzponov in padcev, tako na splošni kot na osebni ravni. Vsaka generacija ima svoja znanja, osnove in preko njih tudi cilje, ki jih starejši navadno ne razumejo. Starši želimo, da imajo otroci kar najlepše otroštvo in mladost. Zavedati pa se moramo, da je naša dolžnost tudi, da jih seznanjamo z realnostjo in manj lepimi spoznanji. Vsekakor ni recepta, kako naj starši vzgajajo otroke, verjamem pa, da se vsi trudijo najti pravo rešitev.

Ni preprosto stopiti korak nazaj, če smo že dosegli ugodnosti in udobnosti, ki nas zadovoljujejo, zato je pomembno, da ta korak prvi storijo tisti, ki so za sedanje stanje najbolj odgovorni, torej izvoljeni predstavniki oblasti in države, pa tudi lastniki kapitala (nekateri so si ga pridobili na nepravilčen način), vse od gospodarstva do bank.

V tem času bi bilo pomembno, da vsi združimo svoje potenciale in znanja, s ciljem, da se premaknemo z mrtve točke in Slovenijo znova poženemo v smeri razvoja in medsebojnega spoštovanja. V nasprotnem primeru se nam lahko zgodi, da bomo morali iskati enotnost predaleč nazaj v preteklosti, to pa pomeni neizogibno nazadovanje na vseh področjih življenja.

Na žalost pa ozke interesne skupine kažejo, da jim je vseeno za državo, stavkajo in držijo za vrat državo tisti, ki bi ji morali biti hvaležni za svoj položaj v družbi. Zadnji tak primer so žerjavisti v Luki Koper, ki so usodo države, natančneje njeno celotno infrastrukturo s cestami in železnico vred, vzeli tako rekoč v svoje roke. Čeprav imajo boljše plače kot na univerzi in delajo manj ur, jih skoraj nihče ni obsojal; nasprotno, marsikdo jih je v celoti podpiral zaradi lastnih, tudi političnih interesov. Opazila se je zadržanost »uradnih sindikatov«, predstavniki države in pristojni minister pa so povedali, da ne morejo nič, da se ne smejo vmešavati. Takšna drža pa seveda daje pogum še drugim in tako zmeraj pogosteje doživljamo, da je država talec ljudi, ki jim je vseeno za državo in družbo, saj je njihov glavni cilj to, da čim dlje zadržijo svoje privilegije.

Navadno najbolj glasno in agresivno izsiljujejo državo tisti, ki so tako ali drugače vezani na javni sektor oziroma delajo v monopolnih podjetjih, kjer za naše razmere plače niso slabe. Hitro pa tonejo v pozabo stiske delavcev Vegrada, Mure, SCT-ja in drugih, ki so dolga leta delali za slabe plače, s stečajem podjetij pa so ostali še brez tega dohodka, brez realnih možnosti nove zaposlitve in prepuščeni sami sebi. Zato ni čudno, da so stiske pogodbeno zaposlenih v Luki Koper poskušali kar se da minimalizirati oziroma jih čim bolj skriti pod preprogo. Zaradi takšnih in podobnih dogodkov, zaradi nemoči države in njenih organov, je takšnih situacij v času, ko vsi čakajo na volitve, pričakovati še več. Tako nas kljub temu, da se ozračje v naravi počasi ohlaja, čakata vroča politična jesen in zima. Spet se bomo morali navaditi na velike obete, ki bi jih naj prinesle spremembe. Zato moramo biti še toliko bolj razsodni, da ločimo resnične želje in predloge za rešitev iz nastalih težav od tistih zakritih želja po prevladi in oblasti. V mislih je potrebno imeti prihodnost, ki nas čaka, če se bomo odločili tako ali drugače. Prevladati morajo rešitve, ki nam na daljši rok zagotavljajo normalno in lepše življenje. Rešitve, ki bi nastale zaradi jeze, užaljenosti in maščevanja, nikakor ne vodijo v družbo, ki bo spoštovala različnost, drugačna mnenja in enakopravnost.

Spoštovane občanke in spoštovani občani, želim vam, da jesen bogato obrodi in vam prinese veliko dobrega.

Lep pozdrav!

Branko LEDINEK,
župan

A large, stylized handwritten signature in black ink, which appears to be 'Branko LEDINEK'. The signature is fluid and cursive, with long, sweeping lines.

POZDRAV IZ NAŠEGA UREDNIŠTVA

Topel poznopoletni pozdrav vsem bralcem in bralkam Novic od blizu in daleč!

Vsaka igra ima pravila in predpisano število igralcev. Ima predviden prostor in čas, prinese zmagovalce in poražence. Ob njih uživajo ali se mučijo gledalci, igralci pa za svoje igranje prejemajo ali izgubljajo nagrade.

In vsi vemo, da je tudi življenje igra. Na tem igrišču smo se znašli po naključju, drugi so nas potisnili v ospredje, da smo nato skozi odraščanje iskali nove soigralce, pri čemer smo bili primorani spreminjati tako prostorske kot časovne razsežnosti. Izkušeni so nas pri tem opazovali, nam ploskali, nas spodbujali ali tudi izžvižgali in nas prikrajšali za točko ali dve. Ali smo zmagovalci ali poraženci odločitev in dejanj, ne vemo do zadnjega trenutka. Glavno pa je, da pravila naše igre določamo sami, da trdno stojimo na igralni površini, kjer smo si izborili svoj prostor, da skrbimo za svoj klub navijačev in skupaj z izbrano ekipo ustvarjamo kvalitetne prijateljske in rivalske tekme, ki vzpone in padce delajo znosnejše.

Če pa si kot oder predstavljate življenje, pa je le-to še pestrejše. Grob scenarij, obogaten z lastnimi idejami, je neusahljiv vir zgodb, ki prehajajo iz komedije v tragedijo, so včasih epsko razvlečene ali prav lirsko kratke in polne ljubkih prisposod, saj je včasih kaj bolje povedati in prikazati v celofan zavito, s pentljo okrašeno.

A naše življenje je dejansko daleč od športne norčavosti in odrskega sprenevedanja. Prav pa je, da ga občasno vzamemo tudi s take plati in si na tak način olajšamo vsakdan. Zato sem malce pobrskala po internetu in s pomočjo na koncu navedenih virov našla neverjetne zgodbe slavnih ljudi, ki so bili v času svojega življenja kot vi ali jaz, poteči se športniki ali pojoči trubadurji. Pablo Picasso, denimo, pa je bil druge vrste igralec, gledalcem je na vpogled dajal svoj notranji svet in čutenja. Zanj sta življenje in slikanje eno – v obeh moraš igrati enako, in to je neposredno. V odgovor na italijansko in nemško bombardiranje Guernice v deželi Baskov med špansko državljansko vojno je Pablo naslikal umetnino, ki prikazuje trpljenje nedolžnih civilistov. Ko si je leta 1940 nek nemški vojak ogledoval sliko, je umetnika vprašal, ali je to naredil on. Picasso mu je mirno odgovoril: »Ne, vi!«

Picasso se je Francovi represiji med drugo svetovno vojno umaknil z odhodom v Francijo. In tam je imel v 30-ih letih 20. stoletja veliki znanstvenik Albert Einstein govor na Sorboni. Med drugim je govoril o teoriji relativnosti in izjavil, da bi ga v primeru, če bi slednja bila potrjena, Nemci proglasili za Nemca, Francozi pa imenovali za priznanega svetovljana, v nasprotnem primeru pa bi ga Francozi imeli za Nemca, Nemci pa za Žida. K sreči ga je švicarsko državljanstvo obvarovalo obojega.

Tako Picasso kot Einstein sta verjela, da jima umetnost oziroma znanost pomagata razumeti življenje onstran življenja, zato sta uporabljala ustvarjalnost in intuicijo. Obema je bila skupna četrta dimenzija, ki je pripomogla k večplastnosti tako umetniških del kot znanstvenih dognanj. Prikazovanje resničnega in obstoječega pa je bilo prihranjeno Charlieju Chaplinu, burkežu, ki je odraščal v revščini londonskega East Enda. V svojem življenju se je povezal z obema, tako Picassom kot Einsteinom. Ko je nekoč sedel v studiu umetnika, mu je ta po nesreči hlače popackal z barvo. Opravičilo je igralec modro zavrnil s prošnjo, naj se umetnik pod madežem le podpiše in hlačam omogoči večnost. Leta 1931 pa je Chaplin povabil Einsteina v Hollywood na premiero svojega novega filma Mestne luči. Dvojico je pozdravila navdušena množica, ki jima je vneto mahala. Charlie se obrne k Einsteinu in reče: »Vidiš, tebe slavijo, ker te ne razumejo, mene pa, ker me razumejo!«

Za pravilno ravnovesje našega bivanja in ustvarjanja pa je potrebna tako čista linija prizadevanj kot kubistična popačenost rezultatov ter absolutno pričakovanje z relativnimi dobički. Včasih je dobro, da so naša dejanja nerazumljena in spontana, spet drugič preprosta in odkrita.

Lepe jesenske dni želim in samozavestno stopite na prizorišče ali igrišče, ki je samo vaše in vam dano, da ga preoblikujete in sprejmate.

Viri:

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Guernica_%28painting%29,
2. <http://www.rtvnslovenija.si/kultura/oder/picasso-in-vojni-cas-na-odru-mestnega-gledaliska-ptuj/247857>,
3. <http://oaks.nvg.org/sa5ra17.html#einstein-anecdotes>,
4. http://sl.wikipedia.org/wiki/%C4%8Casovni_pregled_%C5%BEivljenja_Alberta_Einsteina,
5. http://sl.wikipedia.org/wiki/Splo%C5%A1na_teorija_relativnosti
6. <http://www.caiozip.com/einstpicassoing.htm>.

Simona NAPAST,
članica uredništva

Spoštovani občani, spoštovane občanke!

Naslednja številka občinskega glasila bo predvidoma izšla na pragu zime, sredi prazničnega decembra 2011.

Vljudno vas vabimo, da sodelujete s svojimi prispevki, ki jih, skupaj s fotografijami, posredujete na naslov uredništva Novic Občine Rače-Fram **najkasneje do vključno petka, 18. novembra 2011** in sicer **na CD, USB ključu ali preko elektronske pošte, navedene v kolofonu.**

Uredništvo

NOVICE OBČINE RAČE-FRAM; javno glasilo

Letnik XIV, številka 51 - 3/2011; v Račah, septembra 2011 (poština plačana pri Pošti 2327 Rače)

Odgovorna urednica:	Simona ANTOLIČ
Uredniški odbor:	Lidija BELCA, Simona NAPAST, Jože BOBOVNIK
Jezikovni pregled:	Simona ANTOLIČ
Fotografije:	Nepodpisane fotografije so posneli avtorji člankov.
Izdajatelj:	Občina Rače-Fram, Grajski trg 14, 2327 Rače
Naslov uredništva:	Uredništvo Novic Občine Rače-Fram, Grajski trg 14, 2327 Rače tel.: 02 609-60-28, fax: 02 609-60-18 e-mail: simona.antolic@race-fram.si spletna stran: www.race-fram.si
Računalniški prelom:	Grafična forma HUTTER, Tržaška 34, 2000 Maribor
Tisk:	Tiskarna ROJKO d.o.o., Ptujška c. 80, 2327 Rače

Glasilo je tiskano v 2800 izvodih in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Rače-Fram brezplačno.

Vsi prispevki, ki jih pošiljate za objavo, morajo biti lastnoročno podpisani, razvidna naj bosta kraj in datum pisanja. Prispevek opremite z naslovom, navedite avtorja besedila in fotografij. Če pišete v imenu skupine ljudi – zavoda, društva, politične stranke in podobno, opremite dopis z žigom in podpisom odgovorne osebe. Poleg prispevka, če imate le možnost, oddajte tudi računalniški zapis na disketi, CD-ju ali USB ključku. Fotografije oddajte v obliki originala ali jih pošljite v posebni priponki po elektronski pošti (v JPG formatu).

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in spremembe naslovov. Ponatis celote ali posameznih delov glasila je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljenjem. Nenaročenih fotografij ne vračamo.

Javno glasilo Novice Občine Rače-Fram je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS, pod zaporedno številko 52.

*Želimo vam
prijazno jesen!*